

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 mei 2021 met nummer RvVb-UDN-2021-0978
in de zaak met rolnummer 2021-RvVb-0568-UDN

Verzoekende partij	Jan COOLS vertegenwoordigd door Mrs. Jeroen DE CONINCK en Tinneke HUYGHE met woonplaatskeuze te 2000 Antwerpen, Amerikalei 211
Verwerende partij	de provincie ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad met woonplaatskeuze te 2018 Antwerpen, Koningin Elisabethlei 22
Tussenkomende partij	de bv STABLE vertegenwoordigd door Mr. Peter FLAMEY met woonplaatskeuze te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16

I. Voorwerp van het beroep

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 april 2021 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 15 april 2021, waarmee aan de aanvrager een omgevingsvergunning wordt verleend voor de regularisatie van een tijdelijke parking (omgevingsnummer: OMV_2020021931).

De verwerende partij heeft het bestuurlijk beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Edegem van 26 oktober 2020 niet ingewilligd.

Het project ligt in 2650 Edegem aan de Kasteelweg zn. en heeft als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 105C0.

II. Rechtspleging

De tussenkomende partij verzoekt door neerlegging in het digitaal loket op 5 mei 2021 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De verwerende partij dient geen nota over de vordering tot schorsing maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partij heeft schriftelijk standpunt ingenomen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De kamervoorzitter behandelt de UDN-vordering op de openbare zitting van 6 mei 2021.

Advocaat Tinneke HUYGHE voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Glenn DECLERCQ *loco* advocaat Peter FLAMEY voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

III. Feiten

Op 18 februari 2020 vraagt de tussenkomende partij een omgevingsvergunning aan voor de regularisatie van een tijdelijke parking voor zeven wagens gelegen in Edegem aan de Kasteelweg.

De aanvraag beoogt de regularisatie van een reeds gedeeltelijk aangelegde parking bij een restaurant. De (tijdelijke) parking bestaat uit tien parkeerplaatsen en wordt uitgevoerd in kiezelverharding. De parking zal na de stopzetting van de vergunning opnieuw als groenzone worden aangelegd.

Het perceel ligt in parkgebied (gewestplan 'Antwerpen').

Het perceel ligt ook in 'landschapspark met mogelijkheid tot agrarisch gebruik' (gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Fort 5 – Hof ter Linden').

Het openbaar onderzoek loopt van 29 maart 2020 tot en met 27 april 2020. Het openbaar onderzoek werd opgeschort op grond van het besluit van de Vlaamse regering van 24 maart 2020 tot uitvoering van artikel 5 van het decreet van 20 maart 2020 over maatregelen in geval van een civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid, wat betreft de omgevingsvergunning. Een nieuw openbaar onderzoek werd georganiseerd van 9 mei 2020 tot en met 7 juni 2020. Na toepassing van een administratieve lus voor het bijbrengen van

aangepaste plannen werd een bijkomend openbaar onderzoek georganiseerd vanaf 16 september 2020 tot en met 15 oktober 2020. De verzoekende partij dient een van de bezwaarschriften in.

De gemeentelijke omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 26 oktober 2020 om de omgevingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

Het college van burgemeester en schepenen van Edegem verleent op 26 oktober 2020 een omgevingsvergunning aan de aanvrager.

Tegen die beslissing tekent onder meer de verzoekende partij op 22 december 2020 bestuurlijk beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 april 2021 om het beroep in te willigen en de omgevingsvergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 13 april 2021 verklaart de verwerende partij het beroep op 15 april 2021 ongegrond en verleent een omgevingsvergunning voor zeven parkeerplaatsen onder voorwaarden voor de duur van twee jaar.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

De verzoekende partij die bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de bestreden beslissing nastreeft moet het uiterst dringende karakter van de zaak aantonen. Ze moet daarnaast ook een middel aanvoeren dat op basis van een eerste voorlopig onderzoek de vernietiging van de beslissing kan verantwoorden en dus ernstig is. Pas wanneer die twee voorwaarden vervuld zijn, kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. (artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet)

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert aan dat schorsing van de beslissing noodzakelijk is om onherstelbare schade te vermijden, namelijk dat de parking gerealiseerd en in gebruik zal

worden genomen vooraleer uitspraak wordt gedaan over een vordering tot schorsing en vernietiging. Zij stelt dat de gewone schorsingsprocedure met een gemiddelde doorlooptijd van zes maanden te lang duurt om de nadelige gevolgen voor de verzoekende partij te voorkomen. Dit terwijl de uitvoering van de vergunning ruim minder dan zes maanden in beslag zal nemen, aangezien de aanleg van de parking slechts grondwerken, het leggen van de verharding, de plaatsing van een scherm en van twee poorten vereist.

De verzoekende partij stelt dat ze met de gepaste spoed en diligentie heeft gehandeld, nu de bestreden beslissing op 23 april 2021 werd opgeladen op het omgevingsloket (de aanplakking werd gemeld op 26 april 2021) en de werken op het terrein een aanvang namen op 27 april 2021.

2.

De tussenkomende partij antwoordt dat de '*onherstelbare schade*' die de verzoekende partij meent te lijden, sterk genuanceerd moet worden gelet op het tijdelijk karakter van de vergunning en de vergunningsvoorwaarde die voorziet dat na het verstrijken van de termijn het terrein in zijn oorspronkelijke staat hersteld moet worden, waartoe de tussenkomende partij ook een waarborg moet storten.

Ze verwijst naar de rechtspraak van de Raad die stelt dat de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel kan worden bevolen wanneer dit voor de verzoekende partij nog een nuttig effect heeft. Uit het proces-verbaal van 3 en 4 mei 2021 van de gerechtsdeurwaarder (in opdracht van de tussenkomende partij) blijkt dat de parking is afgewerkt en omringd is met een houten afsluiting en een toegang bestaande uit een groene dubbele poort. Er zijn geen werken meer gaande en de werkzaamheden zijn volledig afgerond. De deurwaarder stelt vast dat de parking klaar is voor gebruik.

De tussenkomende partij voegt nog een aantal foto's van de afgewerkte parking toe. Ze besluit dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid doelloos is geworden aangezien de vermeende hinder waarop de verzoekende partij zich meent te kunnen steunen, reeds verwezenlijkt is.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die vindt dat haar zaak uiterst dringend is, moet in het verzoekschrift onderbouwd uiteenzetten waarom dat het geval is (artikel 40, §3 DBRC-decreet). Op haar rust dus de bewijslast om voldoende precies en aannemelijk aan te tonen dat ze nadelige gevolgen kan ondervinden door de bestreden beslissing en dat zelfs de afhandeling van een schorsingsprocedure te laat zal komen om die gevolgen te voorkomen.

Van de verzoekende partij wordt bovendien verwacht dat ze met de gepaste spoed en diligentie optreedt en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand werkt of nadelig beïnvloedt.

2.

De uiterst dringende noodzakelijkheid is niet zonder meer terug te brengen tot het tijdsverloop tussen het vaststellen van de start van de werken en het instellen van de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid. Er moet ook worden aangetoond waarom geen gebruik gemaakt is van de gewone procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Nog los van de vaststelling dat de verzoekende partij niet echt concreet uiteenzet waarom de behandeling van een gewone schorsingsprocedure te laat zal komen, moet worden vastgesteld dat ze niet overtuigt dat de feitelijke omstandigheden van de zaak uiterste spoed noodzaken. Er moet immers worden vastgesteld dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift uiterst vaag en algemeen blijft wat de aangevoerde nadelige gevolgen betreft en dat zij nalaat om de door haar ingeroepen nadelige gevolgen te staven met duidelijke overtuigingsstukken.

Ze beperkt zich onder de hoofding "*Uiterst dringende noodzakelijkheid*", tot het citeren van gebruikelijke overwegingen uit arresten van de Raad, waaruit echter blijkt dat een verzoekende partij in een procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid de door haar gevreesde nadelige gevolgen *in concreto* met voldoende aannemelijke en precieze gegevens moet verduidelijken.

In de uiteenzetting van haar belang wijst de verzoekende partij op de visuele hinder die zij zou lijden omdat zij zou uitkijken op de verharding met wagens, op de lawaaihinder door het gebruik van de parking en op de verkeersonveiligheid door de toename van het gemotoriseerd

verkeer. De verzoekende partij komt er evenwel niet toe de uiterst dringende noodzakelijkheid toe te spitsen op de door haar persoonlijk te vrezen nadelen of gevolgen of de uiterst dringende noodzakelijkheid te concretiseren, en beperkt zich er toe alleen maar ter staving van haar belang bij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging enkele nadelige gevolgen in te roepen, wat op zich niet volstaat.

Ten overvloede wordt vastgesteld dat, wat de visuele hinder betreft, de verzoekende partij voor de uitvoering van de werken reeds uitzicht had op de bestaande parking. De schorsing van de bestreden beslissing (bij uiterst dringende noodzakelijkheid) kan dit niet verhelpen.

3.

Het bestaan van een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt beoordeeld op het ogenblik van de uitspraak. Nog meer dan in een gewone schorsingsvordering dient de vrees voor hinder en nadelen zo uitdrukkelijk aanwezig te zijn, dat een onmiddellijke beslissing niet alleen wenselijk is, maar ook aangewezen is omdat de gevreesde nadelige gevolgen niet kunnen worden opgevangen binnen de gebruikelijke termijn van de gewone schorsingsvordering.

Het doel van een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid is om uiterst dringende schadelijke gevolgen te voorkomen. Eens de werken, die door de verzoekende partij zijn aangeduid als oorzaak van de schadelijke gevolgen, zijn uitgevoerd, zijn de schadelijke gevolgen gerealiseerd en heeft de schorsing van de bestreden beslissing voor de verzoekende partij geen nut meer aangezien de uitvoering van deze werken niet meer kan verhinderd worden en de schadelijke gevolgen reeds gerealiseerd zijn.

Uit het verzoekschrift van de tussenkomende partij en de door haar aangereikte stukken blijkt dat de vergunde werken reeds volledig zijn uitgevoerd. Aangezien de nadelige gevolgen voor de verzoekende partij voortvloeien uit de aanleg van de parking, zijn de ingeroepen nadelen hoe dan ook gerealiseerd. De verzoekende partij focust zich nog wel op het gebruik van de parking, maar overtuigt niet dat het beperkt aantal parkeerplaatsen (zeven) de veiligheid van de aanpalenden in het gedrang brengt of een druk zou leggen op de lokale mobiliteit dermate dat het verloop van een schorsings- of vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht, temeer daar de vergunning slechts een tijdelijk karakter heeft. Ook de aangevoerde lawaaihinder overtuigt niet, gelet op de zeer beperkte capaciteit, beperkt tot zeven wagens. De stelling dat het restaurant ook 's nachts open is, is een loutere aanname, die met geen enkel probant gegeven wordt gestaafd. Tenslotte merkt de Raad op dat de tijdelijke parking ten behoeve van het er gevestigd restaurant is vergund. De aanwezigheid van het restaurant maakt deel uit van de onmiddellijke omgeving, en is de verzoekende partij dus niet onbekend.

De uitbating van het restaurant, vergund op 13 september 2019, wordt klaarblijkelijk niet in vraag gesteld, evenmin blijkt uit de voorliggende stukken dat de verzoekende partij de functiewijziging in 2019 op een gepast tijdstip zou hebben aangevochten. De aanwezigheid van een beperkte parking is een normaal te verwachten en dus voorzienbaar gegeven, waarmee aanpalende buurtbewoners rekening moeten houden, en is een normaal gevolg van de uitbating van een restaurant. De verzoekende partij maakt bovendien abstractie van de beoordeling door de verwerende partij in de bestreden beslissing, die omstandig de ingeroepen hinderaspecten heeft beoordeeld en gemotiveerd als niet ernstig heeft verworpen. De verzoekende partij komt in wezen niet verder dan het louter tegenspreken van deze beoordeling, zonder overtuigende concrete gegevens of stukken aan te voeren die tot een andere beoordeling zouden kunnen leiden.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Dat volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

V. Beslissing

1. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.
3. De kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, blijven ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 10 mei 2021 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH